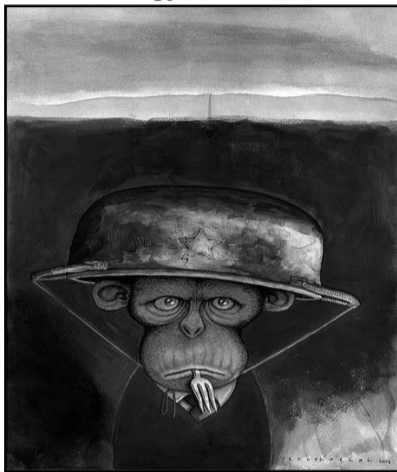

A lőporfüst és a szarháziak

Szagoltam már lőporfüstöt, nyilatkozta Orbán Viktor, és ez megnyugtató. Van egy Dobónk, a kocka meg el van vetve. Mindeközben a Moody's, és a Standard and Poor's, után a Fitch Ratings is leminősítette a hazát, amelyben élek családotul. Tehát engem is és a gyerekeimet is. Bóvlik vagyunk, Bóborka, így menj holnap iskolába.

A Fitch nevű, szarháziakból álló különítmény kicsit ugyan késve ugrott rá a kecskére, ez már szinte senkit nem érdekelt, de mivel ugyanonnan és ugyanazért fizetik őket, mint a többiek, kénytelenek voltak ők is beállni a sorba ordítozni. Örömmel tették persze, csak megcsúsztak egy kicsit, mint Fidel a kultúra napján, nyilván kiömlött a kokain. De akkor mi már túl voltunk mindenem...

Orbán Viktort soha nem azért szerettem, mert kislányos a hangja. Pedig tagadhatatlan, hogy sármosan őszül. Azért szavazok rá (és nem éppen mindig az aktuális arcokra is) 1990 óta, mert szilárd meggyőződésem, hogy az egyetlen karizmatikus fej (na jó, még a Kövér), aki politikára adta a fejét. Lehet megdöbbenni a „független” „értelmiségi” látványos coming outján és út-ján, oszt ha visszajöttök, megint éhezünk néhány évet, mint szegény Horn alatt, de ez van. Kétszer skandaláltam életemben vezető- és keresztnevet, a másik a Nyilasi Tibi volt. Amikor azt üvöltöttem, hogy mi lesz Keith?, az egy Stones-koncert volt.

A focinál maradvány pillanatra. Régebben, amikor még nem zsidózni jártak a népek a stadionba (és jártak), ha valamit elszúrtak a bírók, ment a „Három hülye!” A három hiteltelen minősítő már ennyit sem ér. Közel a pillanat, amikor lehúzzák a redőnyt, mert senki nem veszi őket komolyan, sőt lesz rosszabb is. Amikor már nem lesz elég, hogy parancsra tettem, tisztelt járásbíró, drága ügyész.

Az viszont tényleg rendben van, hogy Orbán Viktor orra ennyire edzett. Mert ha valakinek esetleg még mindezek után is kétségei támadnának, a kartácstűz nem azért van, mert Clintonné berágott, amiért hiába tekerget baromi feszülten, mégsem találja a Klubrádiót. Azt ő leszárja, Albán úrral együtt.

A baj az, hogy Magyarország, Orbán Viktor és testvérségei esetleg már megint precedenst teremhetnek, mint mondjuk '56-ban. Hruscsov sem azért csapkodta az asztalt, mert annyira hiányzott volna neki ez a maradék pár négyzetkilométer. Elengedhetetlen volna, mint Sztálin a boldog Ausztriát, aminél tetszősebb bagázst kevesebb ismeret, tekintve, hogy kirobantott egy háborút, majd jutalomként kis híján lenyúlta Sopront, örömmel lendített az Anschlussnak, aztán most ők oktatnak minket demokráciából.

Van az a kardigános csóka, már elfelejtettem a nevét, aki egy időben főműsoridőben jóslott valamit, aminek aztán homlokegyenest az ellenkezője jött be. Mit tudom én, például Orbán Viktor mindjárt megbukik, pedig hatalmas sincs. Na, hozzá képest én egy vatesz vagyok, valami rendes görög iskolából. Számtalanszor leírtam a gyurcsányi éraban, hogy Magyarország kizsigerelésben, a kizsákmányolásban, az uszorában, a

szemkilövetésben. Most megint ez megy. Mert az mégiscsak példátlan, hogy a bankadót sorra veszik át mások is, és ez csak a kezdet. Mert ez az egyetlen lehetséges út, az összeomlás helyett. Viszont akkor nem mi omlunk össze, Franciaországtól Oroszorszáig, tehát a zemberek, hanem a bankvilágállam. Világháború van, ha esetleg feltűnne.

Ha már foci, legyen kocsma is. Úgy is, mint fokméről, lakmuszpapír, meg amit még akarunk. Egy szövetségi italboltban, ugye, nem mindig a legkipróbáltabb intellektusok gyűlnek össze, oszt' három-négy feles után könnyen kicsúszik egy monnyon le, de oly cizeláltan, hogy azt még magam sem vállalom be. Nos, a mi kocsmánkban (lehet, hogy máshol másként van) megállt az idő. Nem az megy, mint az Opera előtt, hogy Orbán Viktor monnyon le, mer' diktatúra néz ki sandán a sarokból, és jajistenem lesz mindjárt. Ülnek a fejek békésen cigizve, és várják az első bátor embert, aki bejön, és azt mondja, hogy ezt többé ne tegyék, mert büntetni fog. Azt tervezgetik higgadtan, hogy majd hová ássák el. Az autópálya-matricás csávóval együtt. Mert azért van gőz rendesen, azért jöttek, hogy kifújják. De az alapkérdésekben teljes az egyetértés. Ne az Orbán Viktor monnyon le, hanem miért nincsen legalább meggyanúsítva Gy. F. nemzetvesztésért, hazazárulásért, milliók nyomorba döntéséért, az életünk tönkretételéért hetedéziglen, miközben szét dolgozzuk az agyunkat, a testünket, a lelkünket, mindenünket. Legalábbis a kocsmában ezt mondják. Nem kéne legyinteni, '56 sem a szalonokból indult.

Baj persze ezer van, és elszúrás is. Legközelebb arról írok, hogy mit talált ki egy nagyon közeli ismerősöm arra nézvést, miként nem fog fizetni a banknak, ahol száznegyvenhatezernél kezdte az uszorát és most kettőszázötvenezerrel tart(ana). Brutális lesz, mert megjelenik benne az ismétlőfegyver szó.

Hegyi Zoltán

Forrás: MNO, Nemzeti InternetFigyelő

Népszavazási kezdeményezés az EU-kilépésről, Ausztriában

Az Európai Unióból való kilépésről szóló népszavazás megindoklása:

Ausztria az Európai Unióhoz (a továbbiakban: EU) egy szövetségi alkotmánytörvénnyel csatlakozott, amelyet népszavazás kísért. Tehát az EU-kilépésről is így kell eljárni.

Az első – és legfontosabb – mondata az osztrák szövetségi alkotmányban, az 1. paragrafus, így hangzik (szó szerinti): „Ausztria egy demokratikus köztársaság. A jog forrása a nép.” Tehát az osztrák köztársaság nem ismer olyan magát demokratikusnak valló szervezetet, amely akadályozhatná a népet, hogy maga döntsön arról, hogy kilépjen az EU-ból vagy ne.

Pontosan ezt a jogot követelik az EU-kilépésről szóló népszavazást megindító kérvénynek az aláírói, akik az osztrák szövetségi alkotmány egyik legjobb szakértőjére hivatkozhatnak, aki a korábbi igazságügyi miniszter, Dr. Hans R. Klecatsky, az innsbrucki egyetem nyugdíjas közjogi professzora, és aki az elsők között írta alá az EU-kilépésről tartandó népszavazás-kezdeményezést Innsbruck városának a magisztrátusán, 2010 márciusában, közvetlenül a munka megkezdése után...

Ausztria létalapjának a megmentése

Ez az EU-kilépésről szóló népszavazás legfontosabb pontja. Nem csak a „Lisszaboni Szerződés” által, ami az EU jelenlegi munkaalapja, de legkésőbb ez által az EU egy óriási szövetségi állam lett (egy államközösség helyett), amelyben minden tagállam és nép messzemenően elvesztette önrendelkezési, azaz a demokráciához való jogát.

Egy központi gazdasági kormány bevezetésének a terve az egész EU-ban, beleértve a tagállamok adófelségjogaiba való beavatkozást is (azaz EU-adók bevezetése a nemzeti adók mellett), ennek világos bizonyítéka. Számos döntés – és különösen a „nagy dolgokban” – zárt ajtó mögött történik; EU „csúcsonkon”, az EU-Bizottság felfűjt hivatalnoki apparátusában, és egyre inkább a kormányfők között, azaz valódi legitimitáció nélkül. A tagállamok parlamentjeit messzemenően kikapcsolják, az illető államnemzetek döntéseiről nem is beszélve. Az EU-Parlamentnek nincs törvényhozási joga és mi több, nem is egyenlőségi alapon választják. Az egész EU-építményben hiányzik a demokrácia legfontosabb ismérve, a hatalommegosztás!

Népgazdaság

Kis- és közepes üzemek számára, amelyek kapcsolódnak a lakossághoz, egyre kevesebb lehetőség adódik egy nemzetek feletti rendszerben. Az EU-tagság miatt Ausztria nem tud olyan kereskedelmi szerződéseket kötni, amelyek szükségesek a népgazdaság számára, mivel a kereskedelmi politika teljesen az EU központi hivatalainak van alávetve. Ausztria csak akkor tudja visszanyerni gazdaságpolitikai döntéshozatalát egy válságbiztos

gazdaságpolitika (újra)építéséhez, ha kilép az EU-ból.

Szociális állam

Az EU legfontosabb elve, az úgy nevezett „piacsabadság”, azaz a korlátlan árumozgás-szabadság, letelepedési szabadság, a szolgáltatások szabadsága és a munkavállalók szabad költözködési joga, valamint – a konszernnek számára a legfontosabb – a tőkemozgás szabadsága, egy profitmaximalizálásra irányult politikát tesznek lehetővé, amely a legtöbb embernek rendkívül árt, és amit az Európai Bíróság évtizedek óta szigorúan keresztülvisz. Szociálpolitika számára nem volt és ma sincs lehetőség. Csökkenő reáljévedelmek, valamint a szegények és a gazdagok között egyre növekvő szakadék ezt bizonyítja.

Határok

Senkinek sem fáj, ha a határon fel kell mutatnia az útlevelet. Az országhatárok EU általi eltörlése és ennek következtében az állam személyekre és árukra vonatkozó ellenőrzési lehetőségeinek a megszűnése azonban szörnyű következményekkel jár; többek között a bűnözés elterjedését, az illegális és káros áruk akadály nélküli behozatalát teszi lehetővé. Ismét szükségünk van értelmes határintézményekre, hogy megvédjük a lakosságot!

Semlegesség

A semlegesség azt jelenti, hogy a semleges államnak saját külpolitikája van (mint a Svájcnak), amely minden katonai paktumon kívül marad és ezzel a békét szolgálja. Az EU-hadsereg által azonban, amelyben Ausztria is részt vesz, maga az EU is egy katonai paktum. Ez pedig közel áll a NATO-hoz. A legtöbb EU-állam egyúttal NATO-tag is, elsősorban a nagy államok. A semlegességet ismét az osztrák (kül)politika alapjává tenni csak akkor lehet, ha kilépünk az EU-ból.

Géntechnika mentesség

Az előírt határtalan „piacsabadság” miatt egy EU-tagállam nem tudja megakadályozni a génmanipulált takarmány, „ipari burgonya” vagy készáruk behozatalát. Így ezek bekerülnek az élelmiszer-körforgásba akkor is, ha Ausztriában nem természetesen génmanipulált vetőmagokat. Ez csak akkor megakadályozható, ha Ausztria ismét maga határozza meg élelmiszer törvényeit és ellenőrizheti határait. Ezt pedig csak akkor lehet, ha kilépünk az EU-ból.

Saját pénznem

A nemzeti pénznemek nemzetköziesítése nem működik, ami a jelenlegi pénzügyi és gazdasági problémák lényeges oka. A pénzügyileg labilis országok deficitjének az átvétele pénzügyileg stabil országok által, ami az euró lényege, csak tovább rongja a helyzetet.

Az euró mindenáron való megmentése egy időben behatárolatlan végtelen kezességi köteleességvállalás (védőháló) az EU nettó befizetői, mint Ausztria által, nem várható el az

osztrák polgároktól. Amint Ausztria kilép az EU-ból, ismét bevetheti saját pénznemét és ezzel is akadályozhatja a drágulást.

Inge Rauscher

Az EU-kilépésről szóló népszavazás meghatalmazottja,

Zeiselmayer/Bécs, 2011. december 20.

Az EU-kilépésről szóló népszavazás-kezdeményezés beadása

Pártok Feletti Platform az EU-kilépéshez

Az EU-kilépésről szóló népszavazás-kezdeményezés 2011 december 20-án a belügyminisztériumban az előírásoknak megfelelően be lett nyújtva 9266 hivatalosan igazolt támogatói nyilatkozattal. (A törvény által megkövetelt szám 8032 nyilatkozat.)

Az EU-kilépésről szóló népszavazás-kezdeményezés Pártok Feletti Platformjának a szövevi tájékoztattak a belügyminisztériumban 2011 december 20-án reggel 9 órakor történt hivatalos benyújtásáról. A platform és több mint 9000, a hivataloknak bizonyított támogatói demokratikus-jogállami úton kívánják egy szabad és független semleges Ausztria helyreállítását és a katasztrofális osztrák EU-tagság megszüntetését, amely a lakosság számára semmilyen formában nem elfogadható.

Ausztria az EU egyik fizető mestere, de ennek ellenére

az amerikai hitelminősítő intézetek, „a világ új urai”, akik felett nincs demokratikus ellenőrzés, egyre szkeptikusabban ítélik meg. Ezt a számlát elsősorban a kis- és középkeresetű osztrákok fizetik meg, mint ahogy az a „Statistik Austria” kutatásaiból kiviláglik.

Ausztria jövője csak az ország gazdasági, kulturális és környezeti előnyeinek a figyelembe vételével képzelhető el, és egy olyan életmódra való áttéréssel, amely összhangban van a természettel, valamint a következő generációk és minden teremtmény javát szolgálja, aki ezen a mi egyetlen földünkön él. Az Európai Unió, mint a nagy konszernnek igazgatóinak meghosszabbított keze, csak

abban érdekelt, hogy a nemzetközi tőkeáramlás fő akadályát, a nemzetállamokat megfossza fő feladatától, a polgárok szociális védelmétől. Ez az „EU-gazdasági kormányzása”.

Számos polgár azonban nem óhajt tovább az euró szavatossági csomag szolgája, azaz védőháló-fizető lenni és emiatt komoly bevételkiesést elszenvedni.

Inge Rauscher, az IHU elnöke,

az EU-kilépésről szóló népszavazás-kezdeményezés Pártok Feletti Platformjának a nevében

megjelent: Zeit-Fragen, 2012.01.23.

További anyag az interneten: www.UberparteilichesVolksbegehren.fur.den.Austritt.aus.der.EU

Fordította: Vajta Dénes

